

«Vull reformar, posar-hi mobles, posar a preu de mercat. Així va ara»

«Els propietaris poden fer els augments dels preus dels lloguers que els doni la gana. 'Preu de mercat', diuen. Fabulós. Com tothom sap, el mercat sempre té raó»

Pisos en lloguer al centre de Barcelona. | Adrià Costa

El següent tuit del periodista Jordi Bes m'ha cridat molt l'atenció.

Poques vegades parlo de mi, però avui faig una excepció per compartir la meua experiència del darrer any amb el #lloguer (https://twitter.com/hashtag/lloguer?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw). Gràcies @albertbalanza (https://twitter.com/albertbalanza?ref_src=twsrc%5Etfw) per publicar l'article a l'@indepe_gracia (https://twitter.com/indepe_gracia?ref_src=twsrc%5Etfw), un referent del #periodisme (https://twitter.com/hashtag/periodisme?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) local barceloní? #Gràcia (https://twitter.com/hashtag/Gr%C3%A0cia?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) #Barcelona (https://twitter.com/hashtag/Barcelona?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) #habitatge (https://twitter.com/hashtag/habitatge?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw) [pic.twitter.com/O7WAltJnp](https://twitter.com/O7WAltJnp) (<https://t.co/O7WAltJnp>)

? Jordi Bes (@JordiBes) January 10, 2020

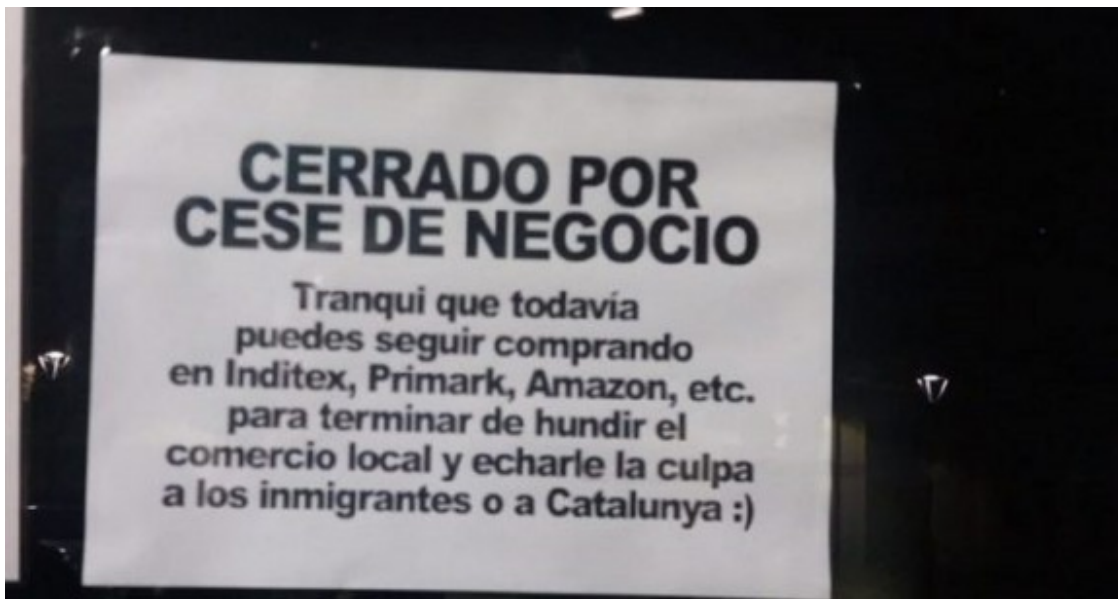
(https://twitter.com/JordiBes/status/1215591437934436353?ref_src=twsrc%5Etfw)

"Heu estat uns excel·lents llogaters. Però vull reformar, posar-hi mobles, posar a preu de mercat. Així va ara". Observi's la utilització del "així va ara". Reveladora i eloqüent utilització, no us sembla? Doncs sí, així va ara, amigues i amics. Els propietaris dels béns immobles poden fer els augments dels preus dels lloguers que els doni la gana. "Preu de mercat", fabulós. Com tothom

sap, el mercat sempre té raó, sempre és sobirà. No se li pot dur la contrària. Que el preu es pot apujar el 200% perquè és "preu de mercat" doncs es puja i aquí pau i després glòria. Que si s'ha de fotre fora una família o un comerç de barri doncs què hi farem. La vida és dura.

Bes, al final del seu article a *L'independent de Gràcia*, es pregunta fins on arribarà això, fins quan no se li posarà fre. Bé, un dels acords de govern que han signat el PSOE i Unides Podem va precisament per aquí: regular els preus del lloguer. A veure què fan. Fins ara, sempre que s'interroga sobre aquest tema un polític o un gestor públic respon el mateix: l'administració no pot intervenir en un intercanvi comercial entre particulars. Tinc moltes ganes de saber quines seran les mesures que implementarà la coalició de govern. Tinc moltes ganes de saber, si finalment les mesures són aplicades i entren en vigor, com obligaran els propietaris a racionalitzar la seva voracitat. "Tothom amb la seva propietat pot fer el que vulgui", "Que no faries el mateix tu?", "Això és la llei de l'oferta i la demanda, amic"... No sé quina d'aquestes frases em fa més angúnia.

Aquesta setmana també he vist a twitter una foto interessant. S'hi veu el cartell enganxat en una botiga d'Albacete: "*Cerrado por cese de negocio. Tranquilo, todavía puedes seguir comprando en Inditex, Primark, Amazon etc para terminar de hundir el comercio local y echarle la culpa a los inmigrantes o a Cataluña*". No sé si aquest cartell és autèntic però me'l prenc com si ho fos. Sóc molt fan dels cartells que escriuen les persones que n'estan fartes de tot i es desfoguen escrivint el que els passa pels nassos.

Cartell viral d'una botiga d'Albacete.

No cal afegir gran cosa més em sembla. Només felicitar Jordi Bes i també el botiguer expulsat per la seva capacitat d'explicar-se bé, cadascun amb el seu estil. I només, finalment, desitjar que els polítics no tornin a prendre'ns el pèl. Ja ens hi hem acostumat.